

Clasele a V-a – a VI-a

Timpul

Am venit de nicăieri
Suntem stele de pe cer
Stăm o vreme, trecem toți,
Timpul fuge ca un hoț.

Toate clipele din viață
Se înșiră ca pe ață,
Numai boabe de trecut,
Faptele ce le-am făcut.

Lungă-i calea, drumu-i lung,
Timpu trece ca un fulg,
Viața- ntreagă e un câmp
Nu-l vedem că n-avem timp.

Medrea Vlad, clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 4 Mediaș
Prof. Hudea Daniela

Cum e timpul?

Cum e timpul?
E încet,
Atunci când aștepti.
E grăbit,
Când ești în întârziere.
E puțin,
Atunci când ești vesel.

Cum e timpul?
E lung,
Când te plictisești.
E trecător,
Zici de parcă e în zbor.

E departe de noi,
Când îl vrem înapoi.

Câmpean Ioana, clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 4 Mediaș
Prof. Hudea Daniela

Fă-ți timp

Fă-ți timp să desenezi,
Fă-ți timp să te joci,
Fă-ți timp să te întâlnești cu prietenii,
Fă-ți timp să îți faci temele,
Fă-ți timp să fii bun.

Fă-ți timp să te duci la bunici,
Fă-ți timp să te bucuri cu familia,
Fă-ți timp să privești natura,
Fă-ți timp să ierți,
Fă-ți timp pentru toate.
Și atunci, cu siguranță, vei fi fericit !

Morariu Ana Maria, clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 4 Mediaș
Prof. Hudea Daniela

TIMPUL

Timpul trece, nu așteaptă,
După noapte, vine zi!
Iar în codrul verde, iată,
Zboară timpul fără-a ști!

În mândre nopți tăcute
Luminate de a cerului mândră crăiasă
Stele, milioane, bat în lacul
Din pădurea prețioasă.

Iar în zilele răcoroase
Florile albastre s-au arătat
Printre vietățile ascunse

Ale codrului pastelat.

ANTOHI RĂZVAN ANDREI

Clasa: a VI-a B

Colegiul Național *Octavian Goga* Sibiu

Profesor coordonator: Ducu Luminița

TIMPUL TRECE...

Astă seară, floare-albastră
Tremură-n pădure-aleasă.
Timpul trece încetișor,
Nămeți de amintiri se strâng ușor.

Mă uit pe geam și îmi găsesc cu greu suflu...
Codrule, codruțule,
Cât de mult mai am de lucru!

Peste pădurea de argint
Timpul trece, nu vă mint,
Peste lacul dinspre miazăzi
Acum cad fulgii, mii și mii!

Amintirile rămân,
Timpul trece, eu m-adun...
Iar când stelele bat în lac
Mă bucur tare: amintirile n-au plecat!

CORDOȘ NADIA ȘTEFANIA

Clasa: a VI-a B

Colegiul Național *Octavian Goga* Sibiu

Profesor coordonator: Ducu Luminița

VINO ÎNAPOI, COPILĂRIE DRAGĂ

Cât de ciudat mi se pare
Când timpul tot dispare
Și de maturizare eu
Nu am nicidecum scăpare!

Copilașii cei drăguți

De mult sunt dispăruți...
În pădurea timpului de-argint
Acolo unde sunt greu de găsit!

Timpule, își zicem noi,
Dă-ne copilăria înapoi,
Căci în amintiri trăim,
După vremurile bune noi tânjim!

Între-adulții de acum
Mă regăsesc cu greu, plângând...
Codrule, codruțule, mângâie-mi și tu
Sufletul mistuit de dorul aspru!

FLORICA ANA MIRUNA

Clasa: a VI-a B

Colegiul Național *Octavian Goga* Sibiu

Profesor coordonator: Ducu Luminița

ÎN COPILĂRIE

Timpul a trecut...
Acum sunt deja mare,
În trecut admiram
Somnoroasele păsărele
Cum se duceau la cuiburile lor
Și se odihneau în pace.

Dar acum am și uitat
De acest frumos obicei...
Înainte îmi imaginam
Că mă plimb într-o fermecată și uluitoare
Pădure unică de argint,
Culegând flori albastre și dansând.

Codrule, codruțule,
Tu nu te-ai schimbat atât de mult
De când eu te-am părăsit –
De când eu nu mai sunt copil!
Dar totuși acum tu ai rămas
Pustiu și singur!

Radu Andreea Diana

Clasa: a VI-a B

TIMPUL..

Timpul e calculat în numere,
Numărat în secunde și în povestit în ani...
Dar timpul vieții se calculează în momentele care ți-au tăiat respirația,
Se numără cu inima și se povestește cu sufletul.

Trece pe la fiecare și ne ia câte ceva.
Un om drag, un vis, o întâmplare...
Și câte un an din calendarul vieții.

Tărchilă Gabriel

Clasa a V-a B

Școala Gimnazială Axente Sever

Prof. Coord. Tudor Cornelia

Timpul

Timpul, maestru al schimbării
Printre amintiri ne aduce,
Scrie și iar șterge,
Ne învață lucruri bune.

Firul său discret ne leagă
Să creăm noi amintiri
Amintiri foarte frumoase.

Timpul e ca o clepsidră,
Trece greu, dar și ușor,
Timpul trece încetișor.

Și cu bune și cu rele
Timpul ne țese povestea,
Iar cu ochii săi de sticlă
Ne privește atent mereu.

Printre pagini de calendar
El citește foarte bine

Asta este treaba lui
Să ne facă foarte buni.

Andrei Bîrsan , clasa a VI-a A,
Școala Gimnazială *M. Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suci

Timpul

Poți returna cadoul sau ofranda,
Poți renunța la tot ce ai primit,
Dar timpul nu-l poți cere,
Iar dovada este că timpul
E tot ce-ai dăruit.

Trăiește în prezent, oferă tot ce ai,
Căci în ce trece, poți numai să mai dai.

Jessica Dristaru- Șerban ,clasa a VI-a A
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suci

TIMPUL

Eu nu am timp și chiar nu mint!
Că viața n-o trăiesc un infinit!

„Eu nu am timp...” e doar atunci ,
Când te grăbești și crezi că n-ai s-ajungi .

Când timp nu ai, să lași să treacă ,
Momente rele... ce nu mai pleacă .

„Dă-ti timp...” în loc să cerți... zâmbește!
Adună amintiri! Trăiește!

Alexia Braniște , clasa a VI-a A

Clasele a VII-a – a VIII-a

Timpul

Ce ușor se scurge timpul
În bătaia vântului
Parcă se aude-n zare strigarea pământului
Cine să mai știe oare
Câte clipe s-au tot dus
De când zilele cu soare
În nori negri s-au ascuns.
Timpul e o clipă dulce
Care trece și se duce
Și ninsoarea de pe tâmpile
Nu ai unde o ascunde.

Mădălina Barabaș, clasa a VII-a A
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suciu

Timpul

Stăteam odată și mă uitam
La ai mei bunici cărunți, frumoși.
Privindu-i lung, eu mă gândeam
Prin cât de multe au trecut
Și totuși, ei sunt bucuroși.

Curiozitatea de copil
Nu m-a lăsat în pace.
I-am întrebat, nu chiar subtil,
Cum pot să fie așa senini?
Eu n-am putut tăce.

Zâmbind, bunicul a început,
Zici că citea din carte
Povești de când el s-a născut,

Atât de emoționante,
De zici că eu luasem parte.

După un timp s-a întristat
De aceste multe amintiri.
Eu, un copil, am învățat
Că spusele lui sunt lămuriri.

Am învățat că viața noastră,
Cu clipe bune, dar și grele
Nu se va opri să ne aștepte.
Ea trece, se duce, pierе!

Alexia Banu ,clasa a VIII-a B
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suciu

Timpul

Când eram mai mititică,
Timpul nu îmi purta pică.
Mi-a dat aripi și trăiri
Și-o mulțime de-amintiri.

De când m-am făcut mai mare,
Timpul mi-e prieten tare.
Mă ajută, mă învață,
Să-mi trăiesc a mea viață.

Timpul se poartă ca vântul,
Trece repede ca gândul.
Aș vrea să mă împrietenesc cu el
Să încetinească nițel.

Maia Moldovan , clasa a VII-a A,
Școala Gimnazială *M. Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suciu

Timpul

Timpul este măsurat,
El nu se lasă așteptat
Timpul este un inamic,
Dar fără el nu poți face nimic.

Timpul e o comoară neprețuită,
Dar nu o lăsa irosită
Trăiește clipa bucură-te de prezent
Timpul nu așteaptă pe nimeni, e urgent.

Nicole Băețan , clasa a VII-a A,
Școala Gimnazială *M. Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suci

Cu tot timpul

Cu tot timpul ce a trecut,
Mai am un gând mut,
Un gând ce nu mă lasă,
Să-ți dau drumul din plasă.

Gândindu-mă la tine
Știu că nu îmi face bine,
Dar lasă că timpul trece
Și o să fiu tot mai rece.

Peste ani o să ne întâlnim
Și cu drag o să vorbim,
Niciodată n-o să-ți port pică
Că n-am fost a ta operă lirică...

Daria Velicea, clasa a VII-a A
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suci

Clipe trecătoare

Într-o lume în care timpul se scurge,
Ca nisipul fin prin clepsidră curge.
Trecerea lui ne aduce amintiri,
Și momente pe care le vom prețui.

În fiecare răsărit de soare,
Copilăria noastră se pierde în zare.
Simțim cum clipele parcă zboară,
Iar acest adevăr mereu o să doară.

Zilele se transformă în luni, lunile în ani,
Câteodată, nu observăm pentru că alergăm după bani.
Trecerea timpului ne aduce maturitate și înțelepciune,
Dar să nu uităm să trăim fiecare clipă cu pasiune.

Călătoria noastră prin viață este o poveste,
Cu fiecare pagină scrisă în timp ce trece.
Să prețuim fiecare moment și să ne bucurăm,
Pentru că timpul nu așteaptă, el doar trece pe lângă noi.

Așa că să trăim în prezent, să visăm la viitor,
Să ne bucurăm de fiecare clipă și să fim recunoscători.
Căci în goana lui, timpul aleargă,
Cu pași grăbiți în lumea largă.

Rebeca Carculea, clasa a VIII-a B
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suciuc

Timpul

Timpul, stăpân peste toate
Nu are timp de răsuflare
Care să vindece orice, poate
Cară viața în spinare.

Parcă ieri eram copii,
Și aveam în gând doar jucării
Iar acum, trupul ca un copac veștejit,
„Acasă” așteapta să fie primit.

Niciodată nu știi ce va urma,

Nici care e începutul rădăcinii,
Dar e prea tarziu când ne dăm seama,
Ce repede trec anii...

Sofia Baci, clasa a VIII-a A,
Școala Gimnazială *M. Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suciu

Timpul

De poți să spargi timpul,
Să furi o secundă
De-i poti privi chipul,
In vis cum se afundă.

Timpul trece rapid
Ca un vânt ce mă poartă
Într-un dans de amintiri insipid
Spre o lume îndepărtată

David Savu, clasa a VIII-a A,
Școala Gimnazială *M. Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suciu

Timpul

Uitându-mă în ceață
Văd pe lac o lebadă.
Timpul parcă-l întoarce
Dându-mi speranța ca se va întoarce.

Și dansul ei îmbietor
Pe inimă-i fermecător
Nostalgia iubirii, ea mi-a redat-o
Cu dulceață și pasiune, în suflet a înflorit-o.

Sub lumina lunii păru-i sclipea,
Iar rochia sa divină strălucea
La fel ca penele unei lebede, blânde și fluide.

Sevastian Băcilă , clasa a VIII-a A,
Școala Gimnazială *M. Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suciu

Timpul

Timpul trece amintiri de adună,
Nostalgie și melancolie în suflet se răspândește ca o furtună.
Tăcute, parcă demult uitate
Îmi umplu inima de dor ca niște povești neîncheiate.

Aș vrea să opresc timpul în loc, să păstrez clipele frumoase
În această lume unde timpul ne poartă pe aripi călduroase.
Să prețuim fiecare clipă cu pasiune și iubire,
Căci timpul ca un cantec, ne poartă prin viață cu bucurie.

Sevastian Băcilă, clasa a VIII-a A,
Școala Gimnazială *M. Eminescu*, Mediaș
prof. Adriana Suciu

Timpul

Când ne gândim la timp
Ne imaginăm un ceas.
În orice anotimp
El nu face popas.

Timpul e efemer,
O clipă nu se repetă.
Trece prin aer
Precum cuvântul prin faptă.

Dar timpul este veșnic
Precum bunăvoința...
Mereu atotputernic

Niciodată datornic.

Dumitrescu Eva-Maia
Școala Gimnazială Nr. 7, Mediaș
Coordonator, prof. Viorica Dimitriu

Cântec scurt al timpului de seară

Lumea mea își intoarce glasul.
Codrul alb își schimbă dansul
Trec anotimpurile ca stelele
Pășesc.Văd treptele.

Pașii mei devin înceți și reci,
Ochii mei privesc nuferii seci
Mi-e teamă ca această cupolă a lumii va pieri
Sau va întineri.

Szabo Andrei,clasa a VII-a
Școala Gimnazială nr. 7, Mediaș
Coordonator, prof. Viorica Dimitriu

Timpul

Timpul ... Așa el se numește
Și pe mine mă uimește
Cum poate el să țină pasul așa,
Cu toata omenirea.

În fizică, timpul este o mărime abstractă
Care are ca unitate de măsură
Secundele,
Da, pur și simplu secundele.

Dar totuși, prin existența limbajului figurat,
Timpul este o clepsidră,
Cu nisip infinit,
Care curge lin și rătăcit.

Cuvântul, timp, sună interesant,
Și...nu este apreciat,
Dar el totuși ne iubește,
Fiindcă timpul ne unește.

Însă noi tot nu știm considera
Valoarea acestuia:
De-a ține pasul așa,
Cu toata omenirea.

Denisa Dolcoș , Clasa a VIII-a B
Școala Gimnazială Nr. 7, Mediaș
Profesor coordonator, Daniela Jica

Poetul

Își ascultă glasul,
În ascuțitori de creioane.
Așteaptă inspirația,
Înalță fanioane.
Inima sa inventează,
Mintea își imaginează,
Vânt și ploaie –
i-aduc cuvântul.
Floare și iarbă –
îl străbate gândul.
Natura-ntreagă, prin rime,
Strigând după sine.
Cuvinte înșirate, mirate –
va trece la fapte.
Nuferi, luceferi, valuri și dealuri –
îi transformă viața-n idealuri.
Ca fapt divers,
Se simte viu prin vers,
Creându-și propriul Univers.
Se regăsește-n rime-
Sublime.
Cuvântu-i dulce și-nțelept
Și-n el...e poezie.

Bogdan Camelia Alexandra Ioana
Clasa a VIII-a A
Liceul Tehnologic „Ioan Lupaș” Săliște
Profesor coordonator, Mirela Mucălău

Sărutul îngerului

În dimineți lăptoase de lumină,
În nopțile de vară sau de-argint,
La umbra arborelui vieții,
Bătut de vânt, de ploi și timp,
Pe leagănul uitat din curtea casei,
În compania unui motan,
Captiv e scriitorul, în paginile cărții,
Și într-o clipită a trecut un an.
Iar e pierdut în ideal, în absolut -
Și când cuvintele-i vorbesc
Rămâne cugetând, tăcut,
Flori înfloresc, ideea zboară
Către un alt necunoscut.
A învățat să cizeleze câte-un vers
Seară de seară:
Clipe la rând,
Cu reci și tremurânde mâini
Eternizând câte un gând.
Idei stângace ori neașteptate
Se-mpleticesc, în minte se strecoară
Precum razele unor stele
În întunericul ascuns coboară.
O voce sublimă-l-ngână -
Dezleagă -ncrușate sentimente
Când toate la un loc se-adună
Dau naștere unor fragmente.
Și un condei bătrân le-așterne-n veșnicie
Curate, sincere ca nimburile sfintelor
Nici când pierdute în secret de hârtie:
Scriptura din spatele cuvintelor.
Aceasta-i arta de a scrie –
Sărutul unui înger virtuos
Ce har divin poate să fie
Mai ‘nalt, mai tainic, mai frumos?

Bogdan Camelia Alexandra Ioana
Clasa a VIII-a A
Liceul Tehnologic „Ioan Lupaș” Săliște
Profesor coordonator, Mirela Mucălău

Zbor

Pasăre pe cer albastru
Ea tot zboară,

Nu se-oprește
Cu frumsețea-i te orbește.

Parcă e de neatins
Pasărea pe cerul stins
Ea tot zboară, nu se-oprește
Și-napoi nici nu privește.

Când încerci s-o urmărești,
S-o prinzi, s-o încetinești,
Fără șansă de succes,
Atunci realizezi.

Și lași ochii în pământ
Și-ți dai seama
Că și timpul a trecut.

Cătănicu Dalia

Clasa a VIII-a A

Liceul Tehnologic „Ioan Lupaș” Săliște

Profesor coordonator, Mirela Mucălău

Clipa

Abia ne bucurăm de zorii dimineții
Că scurt mai este firul vieții
Timpul trece repede
Și noaptea iar s-așterne.
Adun amintiri în sufletul meu
Ca să pot avea mereu
Adună amintiri, trăiește
Și mereu tu zâmbește!

Strânge clipa și gândește
Că viața îți dăruiește
Viața nu-i la infinit
Nu mai crede într-un mit!

Florea Bianca

Clasa a VIII-a A

Timpul

Dacă timpul ar fi o visare,
Cu toții am fi mereu încântare,
Dar timpul e hoț, tâlhar de visuri,
Lăsându-ne săraci, plutind în abisuri.

Când timpul își scutură clipa,
Vom crede că nu e nimica,
Dar timpul nu stă, el zboară,
Acum e aici, mâine-i afară,
Azi suntem tineri și plini de speranță,
Mâine, bătrâni cu suflet de gheață.

Preda Maria-Nadia

Clasa a VIII-a A

Liceul Tehnologic „Ioan Lupaș” Săliște
Profesor coordonator, Mirela Mucălău

Timpul

Timpule...unde te duci?
Mi-ai răpit copilăria,
Sufletu-mi este pustiu
Visele mi-ai spulberat
Cu puterea ta divină
Toate mi le-ai alungat
M-ai lăsat a nimănui,
Mi-ai luat ce-aveam mai scump...
Privesc zarea-ntunecată
Ce mă cheamă-ncetișor
Spre o viață tumultoasă
Plină de povești și ploi.
Mi-aș dori să fiu copil,
Să mai simt sărutul mamei,
Rana ta să nu mă doară,
Să nu știu cum tu străbați
A vieții ulicioară.
Acum totul e-n zadar
Tu vrei să mă iei ușor pe-ale tale brațe moi
Unde mă vei duce oare?

Lângă un prinț pe cal alb
Sau la casa alor mei părinți?
Ești tăcut...nu spui nimic...
Dar tu știi ce e durerea?
Mă privești cu ochi ca mierea
Și cu gânduri de prisos
Timpule, tu mă iubești?...

Vlad Dariana
Clasa a VIII-a A
Liceul Tehnologic „Ioan Lupaș” Săliște
Profesor coordonator, Mirela Mucălău

Roata timpului

Cine țese zilele, anii
Din cristale și din nea?
Roata timpului, doar ea
Scoate clipele ca vulcanii.

A fost o dulce copilărie,
Ce acum nu vrea să mai fie.
Cu zmei pe cer, vesele păpuși,
Cu troiene și țurțuri pe la uși.

Erau veri lungi cu soare arzător.
Timpule, grăbit trecător!
Unde sunt vacanțele mele?
S-au risipit precum visele rele.

Clipa, ca de fiecare dată
Se plimbă, scriind alte povești.
Și nu credeam că va veni vreodată
Un timp fără prinți și cai domnești.

Neagu Sebastian
Clasa a VII-a A
Liceul Tehnologic „Ioan Lupaș” Săliște
Profesor coordonator, Mirela Mucălău

Lăsați timpul să trăiască!

De la munții înghețați la oameni,
De la câmpiile pictate diferit în fiecare anotimp,
Chiar și anotimpurile în sinea lor,
Până la firul de iarbă din fața casei...
Nu sunt oare toate în gheara timpului?

Unii vor câteodată să dea timpul în față,
Ar vrea să scape de o situație imposibilă,
De un moment jenant,
De cele șapte ore de școală,
Sau li se pare că fiecare zi este o copie a celeilalte.

Iar noi vrem să dăm timpul și înapoi deseori,
Să reparăm greșeli, să ne mai vedem copiii
Când încă nici nu știau pași pe acest pământ,
Să încercăm ceva ce nu am avut curajul cât încă mai aveam
Timp...

Dar eu vă întreb, oameni buni,
Ce ar fi viața fără
Acum?

O poză? Un tablou?
Eu aș spune că am fi blocați,
Într-o lume lipsită de scop,
Fără motiv, fără emoții, fără sens.

Așa că haideți să îi mulțumim lui Dumnezeu,
Să ne bucurăm că avem prezentul,
Și să învățăm să trăim și călătoria.

Albu Horațiu, clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr. 7, Mediaș
Coordonator, Prof. Viorica Dimitriu

Fă-ți timp să trăiești, omule!

Viața-i scumpă, trecătoare,
Timpu' o fi devină, oare?
"Nu am timp" e doar un mit,
Pe care-l zici la infinit!

“Nu am timp” este atunci
Când nu mai prea vrei s-ajungi!
“Nu am timp” e doar o scuză,
Ce din prima se acuză!

“Nu am timp” să mă mulțumesc de viață cum e ea...
Sunt prea preocupat zicând că viața-i grea!
“Nu am timp” cerul să-l privesc,
Nici celor dragi să mulțumesc!

Timpurile-s sece,
Vei simți pe zi ce trece!
Vei simți pe ne-așteptate
Și mie-mi vei da dreptate!

Timpul ne-ntărește, timpul e aparte,
Timpul nu-l plătești în rate!
Ajută-i pe toți și viața ți-o trăiește...
Timpu-i despre noi, timpul ne unește!

Petrișor Antonia

Clasa a VII-a B

Școala Gimnazială Axente Sever
Prof. Coord. Tudor Cornelia

Cercul timpului

E vară, copiii se joacă afară,
Celelalte viețuitoare își caută o ascunzătoare,
Să scape de lumina arzătoare,
Dar în final toți se bucură de soare,
Soarele care dă caldură fără de asemănare.

Timpul trece, toamna vine,
Iar oamenii încep să nu se mai simtă așa de bine.
Zâmbetul le dispare. Le e gândul încă la vară.
Totuși, la început au primit cu bucurie un pic de răcoare,
Dar când toamna se termină,
Toți vor înapoi soarele.

Iarna rece a venit,
Oamenii se gândesc cu tristețe și la toamnă,

Care i-a lăsat cu sora ei mult mai nemiloasă.
Ei se tot gândesc la căldura ce a trecut,
În loc să se bucure și de drumul iernii,
Și să privească în față,
La primăvara care langă ușă-i așteaptă, și care le spune:
“ Nu vă dați bătuți,
Încă puțin și o să treacă! “

Dar orice anotimp ar fi,
Orice provocări ne-ar ieși-n cale,
Haideți să nu privim doar partea bună a paharului,
Ci partea bună a noastră și a semenilor noștri,
A anotimpurilor, a fiecărei vietatăți,
Și chiar și a celor pentru care credem că din partea noastră nu poate exista iertare.
Oameni buni, ce vreau să spun este:
Haideți să fim fericiți în prezent,
Și să ne bucurăm la fel de mult câte fire de iarbă răsar din pământ,
Nu doar din când în când!

Albu Horațiu, clasa a VII-a
Școala Gimnazială nr. 7, Mediaș
Coordonator, prof. Viorica Dimitriu

DI-FE-RIT

Ce e oare timpul?
Eu cred că timpul are valoarea pe care tu i-o dai,
El poate fi o bagatelă sau cel mai frumos diamant,
Poate străluci ca luna de pe cer sau poate fi înnegrit în nepăsare.
Eu compar vântul cu momentele din viața noastră, poate vă întrebați de ce....
Gândiți-vă că țineți în mâini nisip, acesta fiind timpul
Iar vântul năprasnic, vine și îl ia,
Și simți dintr-odată un gol în stomac, simți că ceva a fugit.
Chiar dacă poate doare,
Doare să pierzi momente grozave și să rămâi cu un gol în palme.
Poate rămâne ca o rană, o rană dureroasă.
Apoi urmează să fie înjunghiată la același milimetru de alt moment pierdut și să doară mai tare.
Și poți pune un platură, care nu face nimic,
Dar măcar te simți mai bine,
Simțind că e ceva acolo care păstrează,
Păstrează o mică grăunță de nisip.
Dar există totuși o decizie,
Poți alerga după acele momente de fericire, dar pierzi altele
Sau poți să stai și să aștepti nisipul următor, dar să rămâi cu celălalt în gând.

Păi și dacă uit un moment superb?
Dacă într-adevăr a fost superb, nu îl vei uita niciodată.
Cineva mi-a spus că timpul vindecă.
Nu am crezut la început, mi se părea o aiureală.
Dar momentele grele chiar sunt vindecate,
Ușor, ușor rana aceea lăsată de griji trece.
Timpul poate fi foarte prețios,
Mai ales dacă îl faci să merite, să fie de neuitat.
În același timp poate fi și o greutate,
O greutate atât de mare pe un spate gârbovit, care nu mai poate duce.
Până la urmă, tot nu știu ce e timpul.
Tot ce știu, totuși, este că e un dar,
Un dar de la Dumnezeu,
Din care să prețuiești orice milisecundă pe care o ai pe acest pământ
Și să nu fugi după cel pierdut.

E darul de a-l păstra pe Eminescu în amintire
De a-i celebra efigia înscrisă în aurul sufletului chiar și la 135 de ani de la moarte,
De a-l venera chiar și prin poezii fără rimă,
De a fi tu însuși și de a te mândri cu asta.

Muntean Ștefania
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială „I.L. Caragiale”, Sibiu
Prof. coord.: David Daniela